

Nr 20.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om utredning rörande samernas beskattning av inkomst från renskötelsen.

(2:a avd.)

I en inom riksdagen väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion II: 116 av herrar *Jacobson* i *Vilhelmina* och *Östlund* har hemställts,

»att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om skyndsam utredning rörande samernas beskattning av inkomst från renskötelsen, varvid tages i beaktande samernas uttalade önskan,

att renskötande lappar i likhet med övriga skattedragande medborgare i riket åläggas skyldighet att avgiva självdeklaration för sina intäkter av även renskötelnäringen, liksom de nu redan enligt gällande taxeringsförordning äro skyldiga att deklarerera för alla sina biinkomster av jakt, fiske, tillfälliga arbeten m. m.;

att renskötande lappar måtte få anstånd med självdeklarations avlämnande till den 31 mars;

att i taxeringsförordningen och i anvisningar för självdeklaration, till förebyggande av att renkapitalvärden uppskattas som inkomst, måtte klart utsägas, att en renägars årsinkomst av renskötelsrörelse är: 1) det sammanlagda värdet av levande årskalvar och 2) skillnaden mellan varje för eget hushåll förbrukad och försåld rens försäljningspris och kapitalvärde; samt

att formulär nr 11, upprättat enligt 41 § taxeringsförordningen, måtte få en sådan utformning, att i fråga om intäkter all risk för dubbeltaxering av renskötelsinkomster bortfaller, och att det förses med flera rubriker än vad nu är fallet».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionen framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Till utskottet ha överlämnats två i motionen omnämnda maskinskrivna promemorior rörande intäkter av renskötelsen samt sättet för deras beräkande.

Enligt äldre lagstiftning var lappallmogen frikallad från beskattning för inkomst av renskötelse. Genom 1928 års skatteförfattningar upphävdes denna skattefrihet, och i samband därmed meddelades förordnande om upphävande från och med 1929 års ingång av den s. k. lapps-katten i Västerbottens

och Norrbottens län. Därmed hade full likställighet i beskattningsavseende genomförts mellan lapparna och övriga medborgare (se prop. nr 102/1927 s. 460). Vid beräkning av den skattepliktiga inkomsten enligt kommunal-skattelagen är lappallmogens inkomst av rensköttsel att hänföra till inkomst av rörelse.

De säregna förhållanden, under vilka lapparna bedriva rensköttsel, ha däremot föranlett särskilda bestämmelser rörande förfarandet vid taxering av de renskötande lapparna för inkomst av rensköttsel och i dylik rörelse nedlagd förmögenhet. Jämlikt 26 § 3 mom. i taxeringsförordningen äro sålunda lapparna befriade från skyldighet att avgiva deklaration för inkomst och förmögenhet av ifrågavarande slag. Om lapparna så önska, kunna de emellertid enligt samma författningsrum till ledning för sin taxering lämna upplysningar härom i självdeklaration, vilken avlämnas i vanlig ordning. Men därjämte kunna de lämna uppgifter beträffande renskötseln enligt särskilt av Kungl. Maj:t fastställt formulär (formulär nr 11).

I 41 § taxeringsförordningen lämnas närmare bestämmelser beträffande sistnämnda uppgifter. Det stadgas sålunda, att dessa böra senast den 31 januari avlämnas antingen i den ordning, som föreskrivits för avlämnande av självdeklaration, eller också till ordningsmannen i den lappby uppgiftslämnaren tillhör. Vidare stadgas att det åligger ordningsmannen att granska de till honom avlämnade uppgifterna samt att å dem anteckna det antal egna renar och skötesrenar, som för den skattskyldige finnes upptaget i senast upprättade renlängd, samt de övriga upplysningar och erinringar, som han finner av omständigheterna påkallade. Uppgifterna skola därefter av ordningsmannen senast den 15 februari eller, om uppgift senare avlämnas, inom en vecka efter avlämnandet översändas till landsfiskalen i det landsfiskalsdistrikt, där taxeringen skall äga rum, med åliggande för denne att ofördröjligen vidarebefordra dem till ordföranden i vederbörande taxeringsnämnd.

I 56 §, 83 § 2 mom. och 87 § taxeringsförordningen finnas närmare föreskrifter angående lappfogdarnas och lappordningsmännens uppgifter vid taxeringen.

Ovannämnda bestämmelser i 26 § 3 mom. taxeringsförordningen om frihet från deklarationsplikt i vissa fall hade förordats i ett den 25 september 1924 avgivet sakkunnigbetänkande angående lapparnas beskattning (SOU 1924: 59), vilket betänkande låg till grund för 1928 års lagstiftning i ämnet. I betänkandet hade anförts bl. a. följande:

»Taxeringsförfarandet vid uppskattningen av lapparnas inkomst av rensköttsel och renegendom bör bliva detsamma som för annan inkomst och egendom. En fråga, som därvid emellertid framställer sig, är i vad mån deklarationsskyldighet lämpligen kan föreskrivas med avseende på förevarande slag av skattdragande och inkomst. Det borde visserligen icke möta hinder för en renskötande lapp att kunna i en deklaration ange den inkomst han haft under det nästföregående året. Men det är ett par omständigheter, som härvid måste tagas i betraktande. Den ena är, att de nomadi-

serande lapparna till följd av sitt kringströvande liv hava en större svårighet än andra för uppsättande av en deklaration. Den andra och viktigare är, att underlåtenhet att avgiva deklaration inom föreskriven tid är förbunden med förlust av rätten att överklaga taxeringen; och det synes obilligt, att en dylik underlåtenhet skulle för de renskötande lapparna medföra sagda påföljd. Detta skulle, i all synnerhet i början, kunna förorsaka orättvisa och av lapparna kännas som en hårdhet. Därest frihet från deklarationsplikt i förevarande fall stadgas, synes denna frikallelse böra omfatta även den i 2 § 2 mom. av taxeringsförordningen föreskrivna skyldigheten att efter anmaning avgiva deklaration, varmed torde följa frihet jämväl från den i 8 § 1 mom. sagda förordning omnämnda uppgiftsskyldigheten. För kännedom om de förhållanden, som i förevarande fall äro av betydelse för taxeringen, torde ock självdeklarationen och uppgiftsskyldigheten kunna undvaras. Uti de renlängder, som enligt renbeteslagen årligen skola upprättas inför lappfogden, finnes en officiell lista på renar som envar lapp äger; och för övrigt kunna lappfogden erhållas de mest tillförlitliga upplysningar om alla förhållanden beträffande de olika renägarnas renskötsel, som för taxeringsarbetet må erfordras, utan att man i detta hänseende behöver vända sig till lapparna själva. För att underlätta taxeringsarbetet torde bland de handlingar, som enligt 11 § i taxeringsförordningen skola avlämnas, även böra upptagas avskrifter av de ovan omnämnda renlängderna, vilka lappfogdarna efter avslutande av sammanträdena med lapparna skola hava att avlämna.»

I proposition nr 210 till 1927 års riksdag med förslag till taxeringsförordning anförde vederbörande departementschef rörande frågan om lapparnas deklarationsskyldighet följande:

»Lika med den sakkunnige och de hörda myndigheterna finner jag, att lapp bör vara befriad från skyldighet att avgiva deklaration rörande inkomst av renskötsel. Enahanda torde böra gälla i fråga om förmögenhet, som nedlagts i sådan rörelse. Det är ock självfallet, att sådan lapp må avgiva självdeklaration även för inkomst eller förmögenhet av nu angivet slag, om han så önskar. Stadgande härom har intagits i 25 § 3 mom. av nu föreliggande författningsförslag. Av detta undantag från deklarationsplikten följer, att vid bedömandet av renskötande lapps deklarationsplikt för inkomst eller förmögenhet av annat slag än nu nämnts hänsyn icke skall tagas till inkomst av renskötsel och i dylik rörelse nedlagd förmögenhet. I nämnda stadgande har detta uttryckligen angivits. — — —

Det har övertvägts, om de säregna förhållanden, under vilka lapparna bedriva renskötsel, betinga några särskilda regler med avseende å lapparnas bevärrätt över taxeringen. Därvid har befunnits, att dylika särbestämmelser icke behövas. Föreligger icke deklarationsplikt för dylik skattskyldig — i regel torde detta vara förhållandet — äger han nämligen enligt 123 § 2 mom. i författningsförslaget att anföra besvär över verkställd taxering inom natt och år efter det utskylder på grund av taxeringen avfordrats honom; har han deklarationsplikt, bör icke förefintligheten av inkomst av renskötsel eller förmögenhet i sådan näring föranleda, att han sättes i annan och bättre ställning i besvärshänseende än den bofasta befolkningen i orten.»

Till stöd för det i den föreliggande *motionen* framställda yrkandet har anförts i huvudsak följande. Speciella bestämmelser rörande lapparnas taxering finnes i 26, 41, 56, 83 och 87 §§ taxeringsförordningen. Det fram-

ginge av dessa, att lapparna icke vore skyldiga att avgiva självdeklaration för sin inkomst av renskötsel eller för i sådan rörelse nedlagd förmögenhet. För frivilligt bruk funnes — utöver den vanliga självdeklarationsblanketten — ett särskilt utarbetat formulär, vari uppgifter angående renskötelsen kunde lämnas. Det gäves också föreskrifter angående lappfogdarnas och lappordningsmännens medverkan vid taxeringen av samernas renskötseinkomster. Då självdeklaration icke vore obligatorisk skedde taxeringen av lapparnas inkomster i allmänhet efter schablonmässiga grunder. Betydande skiljaktigheter i tillämpningen syntes därvid föreligga olika län och även olika taxeringsdistrikt emellan. Det hade från samernas ombud uttalats det önskemålet, att samerna icke skulle undantagas från deklarationsplikten. Därvid hade ombuden framhållit, att renskötelsen vore en för yttre påverkningar och oförutsedda risker synnerligen utsatt näring. Bl. a. våldades renägarna stora förluster genom skadegörelse av björn, lo och örn. Ombuden hade lagt fram förslag om vilken metod som borde tillämpas vid taxeringen samt förslag om att renskötande samer måtte få egen representation i taxeringsnämnderna.

Vid behandlingen inom utskottet av den föreliggande motionen har för utskottet varit tillgänglig en den 22 januari 1945 gjord underdånig framställning om de renskötande lapparnas taxering för inkomst av renskötsel m. m. ävensom av länsstyrelserna i Norrbottens och Västerbottens län över nämnda framställning avgivna yttranden. Av innehållet i berörda yttranden må här återgivas de delar, som angå frågan om lapparnas skyldighet att avgiva deklaration.

Länsstyrelsen i Norrbottens län har härom anfört bl. a.:

»Det tillförlitligaste sättet för vinnande av en i görlig mån riktig beskattning av lapparna för inkomst av renskötelsen är sålunda länsstyrelsens förmenande att söka förmå lapparna att i större utsträckning än för närvarande föra anteckningar rörande inkomster och utgifter inom rörelsen så att de till ledning för taxeringen kunna på avsett sätt använda det av Eders Kungl. Maj:t fastställda blankettformuläret rörande uppgift angående renskötsel. I nomadskolornas fortsättningsskolor, vid lappfolk-högskolan, genom artiklar i fackliga tidningar och på annat lämpligt sätt torde fördenskull i lapparna böra inpräntas att det är en allmän medborgerlig plikt att avlämna uppgifter, som äro erforderliga för taxeringen. Vidare torde den lapska ungdomen, därest så icke redan sker, i nämnda skolor lämpligen böra erhålla undervisning i den enkla formen av bokföring, vari insikt erfordras för att deklarationsuppgiften skall bliva riktig.

Det av ombuden för lapparna nu framlagda förslaget att införa deklarationsplikt för lapparna vad avser inkomst av renskötsel eller i sådan rörelse nedlagd förmögenhet kan länsstyrelsen ej biträda. Förvisso skulle en sådan reform ej heller vara lapparna till gagn utan det skulle snarare lända dem till förfång med anledning av den förlust av besvärsmätt, som vid förgäta deklarationsplikt uppkommer. Lapparnas underlåtenhet i stor utsträckning för närvarande att till ledning för taxeringarna avlämna självdeklaration eller särskild uppgift angående renskötelsen visar med full tydlighet att tiden ännu icke är mogen att beröva lapparna det privilegium,

som friheten från deklarations avlämnande faktiskt innebär och som på sin tid gavs lapparna emedan man då fann svårigheten för lapparna vara för stor att i föreskriven ordning och inom bestämd tid avlämna självdeklaration.»

Länsstyrelsen i Västerbottens län har i nu ifrågavarande hänseende yttrat bl. a. följande:

»Då lapparna sällan avgiva självdeklaration och även oftast underlåta att till ledning för taxeringen ifylla det av Eders Kungl. Maj:t fastställda blankettformuläret n:r 11, äro taxeringsnämndernas möjligheter till kontroll av lapparnas inkomster otillfredsställande. En icke önskvärd ojämnhet, de olika taxeringsnämnderna emellan, har därför kunnat förmärkas vid taxering av inkomst av renskötsel. — — —

Det i framställningen väckta förslaget om deklarationsplikt för lapparna, i vad avser inkomst av renskötsel eller i sådan rörelse nedlagd förmögenhet, vill länsstyrelsen för sin del icke motsätta sig, även om länsstyrelsen icke är övertygad om att förslaget motsvarar ett allmänt önskemål hos lapparna. Anledningen till att lapparna befriats från sådan deklarationsplikt torde vara att söka däri, att de till följd av sitt kringströvande liv hava större svårigheter än andra medborgare att inom föreskriven tid inkomma med deklaration samt att underlåtenhet härutinnan medför förlust av besvärsmätt. Det har nämligen ansetts obilligt, att sådan underlåtenhet skulle för dem medföra dylik påföljd. Därest emellertid tiden för deklara- tioner avgivande för lapparnas del utsträcktes till den 31 mars, torde de hava goda möjligheter att inom sålunda bestämd tid fullgöra deklara- tionskyldigheten. Även om deklara- tionerna ofta skulle visa sig vara bristfälliga i olika avseenden, så är dock en dåligt upprättad deklaration oftast bättre än ingen alls. Lappfogdarna i Norrbottens län hava i sitt yttrande påvisat, att de schablonmässiga taxeringarna understundom bliva för låga. Lapparna hava dessutom icke sällan inkomster av andra inkomstkällor än renskötsel (företrädesvis av jakt och fiske), vilka för närvarande i stor utsträckning undandragas beskattning. Lapparnas skolbildning står numera icke tillbaka för den övriga lappmarksbefolkningens, och det kan måhända förväntas, att deklara- tionsplikten skall mer än andra föreslagna åtgärder bringa lapparna till insikt om nödvändigheten att göra fortlöpande anteckningar till stöd för uppgifterna i deklarationen.»

I ett svar på en vid 1950 års riksdag framställd interpellation angående de renskötande samernas beskattning anförde chefen för finansdeparte- mentet — efter att ha erinrat om de ovan omnämnda yttrandena från länsstyrelserna i Norrbottens och Västerbottens län — bl. a. följande:

»Såsom länsstyrelserna i Norrbottens och Västerbottens län framhållit, kan en riktig taxering ernås endast om samerna föra sådana anteckningar rörande inkomster och utgifter beträffande renskötsel, att de kunna noggrant ifylla antingen den vanliga deklara- tionsblanketten eller den förenk- lade blanketten för uppgift angående renskötsel. Då samerna i stor ut- sträckning underlåta att föra dylika anteckningar, är det alltjämt nöd- vändigt att verkställa taxeringen efter schablonmässiga grunder. För vin- nande av så enhetlig behandling som möjligt bör — såsom redan tidigare torde hava skett — samråd mellan de berörda myndigheterna äga rum; därvid är det naturligen önskvärt att kontakt toges även med represen- tater för samerna.

Om deklARATIONSSKYLDIGHET beträffande renskötsel skulle införas för samerna, borde vid underlåtenhet att avgiva deklARATION påföljden bli densamma som för övriga skattskyldiga, d. v. s. mistning av rätten att anföra besvär hos kammarrätten och regeringsrätten. Då samerna för närvarande oftast underlåta att avlämna uppgift till ledning för sin taxering, kan man utgå från att denna påföljd icke sällan skulle komma att inträda. Med hänsyn härtill finner jag det med hänsyn till samernas eget intresse icke tillrådigt, att man för närvarande inför deklARATIONSPLIKT beträffande renskötsel. Tills vidare böra alltså samerna — liksom hittills — ha rättighet men icke skyldighet att deklarerera i vanlig ordning eller med användande av den särskilda blanketten angående renskötsel.

I samband med genomförandet av 1943 års taxeringsreform togo statsmakterna ställning till frågan om rätt för samerna att utse representant i taxeringsnämnd i sådana fall, då de enligt eljest gällande regler icke ha dylik rätt. En sådan rätt ansågs därvid icke böra tillkomma samerna, enär den skulle innebära en särställning i taxeringshänseende, som icke kunde anses motiverad. Någon anledning att nu intaga en annan ställning till denna fråga torde inte föreligga.

Med hänsyn till vad sålunda anförts finner jag mig icke för närvarande böra föranstalta om utredning av frågan om de renskötande samernas beskattning.»

Utskottet. I den föreliggande motionen har hemställts om skyndsamt utredning rörande samernas beskattning av renskötseln. Vid utredningen skulle följande av samernas ombud uttalade önskemål beaktas. Renskötande lapp skulle åläggas skyldighet att avgiva allmän självdeklARATION för sina inkomster av renskötseln. Anstånd med deklARATIONENS avlämnande skulle få åtnjutas till den 31 mars under taxeringsåret. I taxeringsförordningen och i anvisningar till självdeklARATIONEN skulle meddelas föreskrifter om att en renägares årsinkomst av renskötselrörelse skulle vara det sammanlagda värdet av levande årskalvar samt skillnaden mellan varje för eget hushåll förbrukad och försåld rens försäljningspris och kapitalvärde. Slutligen skulle det av Kungl. Maj:t fastställda deklARATIONSFÖRMULÄRET nr 11 för uppgifter angående renskötsel omarbetas och förses med ett större antal rubriker.

Före tillkomsten av 1928 års skattelagstiftning var lappallmogen frikallad från beskattning för inkomst av renskötsel. För den i dylik rörelse nedlagda förmögenheten förelåg däremot skattskyldighet. Då genom nämnda lagstiftning berörda skattefrihet upphävdes och lapparna sålunda i beskattningsavseende blevo likställda med övriga medborgare, uppkom frågan, huruvida de förhållanden under vilka lapparna bedrev renskötsel nödvändiggjorde införandet av särskilda bestämmelser med avseende å förfarandet vid lapparnas taxering. Bortsett från vissa föreskrifter angående lappfogdarnas och lappordningsmännens befattning med taxeringsfrågor ansågs behov av sådana särskilda bestämmelser huvudsakligen föreligga endast såvitt anginge frågan om skyldigheten för renskötande lapp att avgiva deklARATION. I detta hänseende framhölls, att då underlåtenhet att avgiva deklARATION inom föreskriven tid vore förbunden med förlust av

rätten att överklaga taxeringen, det syntes obilligt, att en dylik underlåtenhet skulle för de renskötande lapparna medföra sagda påföljd. I enlighet härmed intogs i det för 1928 års riksdag framlagda förslaget till taxeringsförordning (26 § 3 mom.) en bestämmelse om att lapp ej vore skyldig avgiva deklaration för inkomst av renskötsel eller i sådan rörelse nedlagd förmögenhet. I nämnda författningsrum föreskrevs emellertid tillika att lapp, som så önskade, kunde till ledning för sin taxering lämna upplysning härom i självdeklaration, vilken skulle avlämnas i vanlig ordning. Därjämte erhöll renskötande lapp möjlighet att lämna uppgifter beträffande renskötseln enligt särskilt av Kungl. Maj:t fastställt formulär. De sålunda föreslagna bestämmelserna antogos av 1928 års riksdag och äro alltjämt gällande.

I de av motionärerna till utskottet ingivna promemoriorna göres gällande att undantag från den allmänna deklaraionsplikten för renskötande lapp icke längre vore påkallat. Särbestämmelser av detta slag vore, framhålls det, numera föråldrade och måste av samerna uppfattas som ett underkännande av deras förmåga att på ett tillfredsställande sätt redovisa sina renskötselintäkter i en allmän självdeklaration. Vidare anföres, att därest lapparna ålades skyldighet att avgiva självdeklaration skulle säkerligen ett bättre underlag erhållas för beräkning av renskötselintäkterna. Vid ett bifall till yrkandet om deklaraionsplikt för renskötande lappar borde emellertid tiden för deklaraions avgivande utsträckas till den 31 mars. En sådan förlängning av deklaraionstiden vore nödvändig, enär lapparna vissa år kunde vara helt upptagna av sitt arbete i renskogen ända fram till mars månad.

Såsom av den ovan lämnade redogörelsen framgår ha samerna rättighet men icke skyldighet att avgiva deklaration för inkomst av renskötsel eller i sådan rörelse nedlagd förmögenhet. Undantaget från den allmänna deklaraionsplikten för samernas del har tillkommit för att förhindra att den skattskyldige åsamkas rättsförlust. Det har nämligen ansetts obilligt, att den för deklaraionsförsummelse stadgade påföljden av förlorad besvär rätt skulle drabba lapparna, vilka genom sitt kringströvande liv hade större svårigheter än andra att avlämna deklaration inom föreskriven tid.

I de tidigare omnämnda yttrandena från länsstyrelserna i Norrbottens och Västerbottens län har framhållits, att lapparna endast sällan begagnade sig av sin rätt att avgiva självdeklaration samt att de jämväl i stor utsträckning underlåte att till ledning för taxeringen avlämna uppgifter enligt det för dem avsedda förenklade deklaraionsformuläret. Att under sådana förhållanden införa obligatorisk deklaraionsskyldighet — med därav föranledda konsekvenser i fråga om rätten att anföra besvär — finner utskottet icke tillrådligt.

I detta sammanhang må påpekas att ett upphävande av den nuvarande bestämmelsen om frihet från deklaraionsplikt skulle få verkningar även i ett annat hänseende. Så länge deklaraionsplikt icke föreligger äger ren-

skötande lapp att anföra besvär över verkställd taxering i den ordning som i 123 § 2 mom. taxeringsförordningen sägs. Detta innebär, att besvären icke behöva vara till vederbörande myndighet ingivna förrän inom natt och år efter det den skattskyldige erhållit debetsedel å slutlig eller tillkommande skatt. Om deklarationsskyldighet skulle införas bleve de vanliga besvärstiderna tillämpliga. Detta kunde uppfattas som en opåkallad skärpning i besvärreglerna för den nomadiserande befolkningen.

I den föreliggande motionen har framhållits, att taxeringen av lapparnas inkomster i allmänhet skedde efter schablonmässiga grunder. Enligt motionärernas mening förelåge därvid betydande skiljaktigheter i tillämpningen de olika länen och även de olika taxeringsdistrikten emellan. I det av motionärerna åberopade, till utskottet ingivna utredningsmaterialet har närmare redogjorts för de schablonmetoder, som kommit till användning vid fastställandet av lapparnas inkomster av renskötsel. Motionärerna ha för sin del ifrågasatt huruvida icke i taxeringsförordningen och i anvisningar till självdeklarationen borde meddelas särskilda regler för beräkning av årsinkomsten av renskötselrörelse.

Utskottet saknar givetvis möjlighet att göra något uttalande till förmån för den ena eller andra beräkningsmetoden. Lappallmogens inkomst av renskötsel hänföres till inkomst av rörelse, och kommunalskattelagens regler för beräkning av rörelseinkomst skola i princip tillämpas. Taxering efter schablonmässiga grunder bör icke åsättas i andra fall än då uppgifter av beskaffenhet att kunna läggas till grund för en tillförlitlig beräkning av den skattskyldiges inkomster saknas. Har en taxering i det särskilda fallet blivit åsatt med tillämpning av en schablon äger den skattskyldige, om han förmenar att taxeringen blivit oriktig, att anföra besvär i vanlig ordning. Det blir då skattedomstolarnas sak att pröva taxeringen. Att lagstiftningsvägen fastställa en viss schablonmetod, som endast skulle tillämpas i sådana fall då en skattskyldig underlåtit att lämna uppgifter till ledning för sin taxering, torde icke böra komma i fråga.

Utskottet vill dock framhålla att det självfallet är en angelägenhet av vikt att inkomstuppskattningen sker efter så enhetliga grunder som möjligt. I detta sammanhang må erinras om att innevarande års riksdag på hemställan av bevillningsutskottet bifallit ett i proposition nr 64 framlagt förslag om inrättandet från och med den 1 juli 1951 av ett centralt administrativt organ benämnt riksskattenämnden. Denna nämnd skall som en av sina huvuduppgifter ha att verka för likformighet vid taxeringen genom att utfärda allmänna anvisningar till taxeringsmyndigheterna i beskattningsfrågor, där en oenhetlig tillämpning av skattebestämmelserna de lokala taxeringsområdena emellan förmärkts. Därest behov av mera enhetliga grunder för uppskattning av inkomster av renskötsel föreligger, förutsätter utskottet att erforderliga anvisningar härom komma att meddelas av riksskattenämnden. Skulle det därvid visa sig att den nuvarande deklarationsblanketten för uppgifter angående renskötsel behöver i något avseende

kompletteras eller omarbetas, torde det få ankomma på riksskattenämnden att göra framställning härom till Kungl. Maj:t.

Med hänvisning till det ovan anförda avstyrker utskottet bifall till den föreliggande motionen.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa, att motionen II: 116 av herrar Jacobson i Vilhelmina och Östlund om utredning rörande samernas beskattning av inkomst av renkötsel icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 3 april 1951.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Heüman, Gustaf Elofsson, Velande, Falk, Ramberg, Niklasson, Wehtje, Einar Eriksson, Rune Johansson och Spetz; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Jonsson i Skedsbygd, Orgård, Hagberg i Malmö, Nilsson i Kristinehamn, Sjölin, Gunnarsson, Strandh, Kärrlander och Henriksson.